

Z

P

R

A

V

O

D

A

J

Číslo 12 * březen 2014
Čtvrtletník pro Ročov, Úlovice a Břínkov

Vážení spoluobčané,

minulé, prosincové, číslo Zpravodaje jsem začínal slovy, že zima se snad již přihlásí a zaklepe na dveře. Zima skutečně zaklepala, ale jen nakoukla a hned za sebou zabouchla. Osobně mi letošní mírná zima vůbec nevadila. Doby, kdy se na „betonce“ jezdilo na saních, bobech či pytlích je ta tam. Pamatuji si, že jsme jako malí kluci jezdili od rána do večera, kdy už svítila světla lamp. Pravda, letos sněhu moc nebylo, ba nebyl skoro žádný. Ale i z minulých let je znát, že tradice vesnických sáňkovaček je nejspíše pryč. Je to škoda, ale taková je doba. Věřím, že historie se opakuje. Tak jak to říkal profesor Pavlík, kterého jsem měl možnost poznat při hodinách demografie, jako skvělého člověka s velikým přehledem a světonázorem. On to sice říkal o plodnosti žen, ale proč z toho neudělat všeobecnou platnost. Vždyť i oblečení, před pár lety považováno za vrchol nevkusy, se dnes vrací do módy. Zima bez sněhu možná zamrzela děti, ale větší starosti mohou nastat zemědělcům. Vody není mnoho. Nezbyvá, než věřit, že se zadaří a léto nebude podobné jako na Sahaře.

Březnové číslo Zpravodaje Vám přináší náhled do života školy mateřské i základní. Dozvíte se zajímavosti ohledně pomístních názvů. Z knížky pana Kozla jsem vybral povídku, Národní hrdost, která se tematicky váže k článku ze sčítání, kde si můžete přečíst národností skladbu nejen Ročova.

Pěkné počasí je ovšem mezi námi již nějaký ten týden a připomíná jaro, které začalo zrovna před pár dny. Na cestě do obchodu na nás koukají vykvetlé macešky, krokusy a okolo bývalého doktora alej krásných sněženek. Už i fialky nám dělají radost. Věřím, že jarní čas bude pro všechny příjemný, jarní barvy už se ukazují v plné kráse. Přeji Vám všem příjemné počtení a též radostné prožití Velikonoc a dětem bohatou pomlázku.

Vojtěch Václav Pour
 šéfredaktor

N Á R O D N Í H R D O S T

Z Ročova byly pořádány tábory a výlety na Selmice do lesa, na Dřevíč do nádvoří bývalého župního hradu, na hrad Pravdu i jinam. Nikdy nezapomínali zpívatí Hej, Slované a jiné národní písně. Při „hrom a peklo, marné vaše proti nám jsou vzteky“ vřela v nich všechny krev, ale doma hráli a zpívali vzdělanější a židé písně německé (umění prý jest všenárodní) a méně vzdělaní hrozně v srdci i nahlas litovali, že nerozumějí, když se židé smlouvají německy.

Židé měli v Ročově nejen synagogu pro celé okolí, ale i do poslední doby německou školu. S námi ovšem mluvili česky, protože nikdo mimo lékárníka, poštmistra, řídícího a převora německy neuměl, ale mezi sebou židé mluvili jen německy.

Veteráni a snad i hasiči jistě v srdci litovali, že neumějí německy a nemají německého velení.

Občané ročovští i z okolí posílali syny na studie na německé gymnasium do Žatce, alespoň na nějaký rok, méně do rakovnické reálky nebo do slánského gymnasia. Ideál všeho učení a studia bylo naučiti se dobře německy, ale poznal jsem, že i ti zdejší Němci (na Žatecku) neumějí – německy. V městských knihách úředních, které byly kdysi psány výhradně česky, psali sice již přes sto let německými slovy, ale českými frázemi. (Viz spisovatele profesora dr. Wenzla Katzerowského.) Německý lid mluví dosud českým duchem a plete do své německé řeči česká slova, která zdědil po svých rodičích, poněmčilých Čechách.

U nás byly ještě dvě takové vesnice, dříve prý německé, Velhota a Hořany, ale přišlo větší uvědomení a nové pokolení bylo již české. Z té němčiny nerozuměl jsem ničemu. Později jsem se učil ve škole německy, ale snad docela jinak. Bylo to snad ode mne

tvrdé vyslovování, ale jak jsem měl porozumět, když se mne někdo tázal: „Výkec?“ nebo když jsem slyšel: „Košamstr dýnr?“ Já jsem se nenaučil nikdy „recht deutsch“, ta česká tvrdost mi navždy zůstala, ale ta kuchyňská němčina našich Němců a židů byla mi k smíchu.

Národní hrdosti bylo u nás přece jen trochu málo; ten úspěch, když židé v Ročově zrušili německou školu a více se českým obyvatelům přiblížili, jest klamný.

Židé jsou po celém světě a všude jsou židy, svědčí to ostatně o jejich tuhém a pevném národním charakteru, což jest chvalitebné.

Nikde s domácím národem nesplynuli a nesplynou. Mluví všemi jazyky, ale nejraději německy, totiž hantýrkou, v níž převládá němčina. Ale ani Němci se nestanou; zůstanou židy do kolikátého pokolení, kdyby i pokřtěni byli. Národnost se může časem zapřít, ale nikdo jí nemůže změnit, jako z koně neudělá krávy a ze psa kočky.

V mém dětství byly služby

boží jen české všude, až na to německé požehnání před področovskou poutí; ale na to požehnání místní panímámy nechodily, protože ještě dopíkaly koláče, pantátové chystali dříví a hlavně píci pro dobytek, aby nemuseli jezdit pro ni o pouti, a cizí poutníci Češi tu ještě nebyli. Kramáři, komedianti a ševci měli na starosti své krámy.

Ale od svých stařečků jsem slyšel, že dříve některé mše svaté a kázání byly kdysi vyhrazeny pro Němce všude, např. v Domašicích pro Velhotu, v Opočně pro Hořany a snad sousední obce ze žateckého okresu, v Citolibech a Brloze pro Brodec a.p. U nás v Ročově Němců nebylo.

Z knihy Ročovské obrázky připravil
Vojtěch Václav Pour

ROČOVSKÝ RODÁK VYPRÁVÍ

Postřehy pana Josefa Frice staršího k povídkám pana Kozla (z knížky Ročovské obrázky), které uveřejňuji ve Zpravodaji.

Již dlouho mi pan Fric vypráví, co byla tak zvaná „**flusárna**“. Říká o ní toto: „Jako flusárna byla obvykle na vsích označována budova, kde se z dřevěného popela vyrábělo draslo (potaš), nejvíce u potoka.

Technologie výroby drasla byla prostá. Nejdříve se spálilo dříví, kůra, listí, tráva a vzniklý popel se přesypal do sudů, které se naplnily do výše tří čtvrtin. Poté se popel poléval vodou a otvorem při dně ze sudu vytékal louh. Louhem se plnil kotel, pod nímž se topilo. Na dně kotle se vařením a neustálým doplňováním tvořila draslová sedlina (německy „flus“ – proto flusárna), která ještě obsahovala asi 15 procent vody. Sušením zmizela voda a vzniklo draslo, i když nečisté.

Později s rozvojem tovární výroby tato primitivní výroba vymizela (i s chalupou) a později zbyl jen název. (Rovněž obchod s kůžemi a jejich vydělávání.)

Dnes již chalupa neexistuje, zbyl jen obrázek a zajímavé místní jméno.“

Dále pan Fric vypráví o pokusu těžby **uhlí** v okolí Ročova. „V Rochli směrem na Třeboc za smrkem, proti Třebockým chmelnicím“ se pokoušel pan Ibl ze Třeboce hledat uhlí. Dodnes je tam vidět vyrážka hlušiny ze štoly.“

Poslední postřeh a vzpomínka pana Frice směřuje na těžbu **kaolínu**, která tu byla od počátku 20. století do roku 1968. „Těžba probíhala ve dvou bočních štolách. I. štola ústila v prudké zatáčce, kde byla zároveň násypka. Jejím otevřením se naplnilo nákladní auto Š-706 s přední kapotou, které ji denně odváželo do Solopysk, nacouvalo na rampu a vyklápělo náklad do vagonu.

Jednou v zimě při mrazu měli toto auto zaparkované na kraji Rafandy a pokoušeli se o startování samovolným rozjezdem do Dolního Ročova. Auto se nepodařilo nastartovat, nemělo totiž napumpovaný vzduch a porazilo zeď zahrady v Dolním Ročově, širokou 60 cm. Naštěstí se nikomu nic nestalo, jen auto bylo po nehodě na odpis.

Z II. štoly je dnes vidět pouze násep kolejiště asi 50 metrů od I. štoly. Směrem na Třeboc. (Větrací štola se nachází nad zatáčkou při vjezdu do lesa od Ročova – název U Větráku). Těžilo se též Na Tabulce (rovina). Dnes je tam vidět pouze nerovný terén po těžbě.“

Děkuji za příjemný rozhovor
Vojtěch Václav Pour

NEŽ VZNIKL STABILNÍ KATASTR
a neb pomístní názvy v okolí Ročova
v 18. století

V jednom z minulých čísel Zpravodaje jsme chtěli připomenout množství dnes už zaniklých pomístních názvů v ročovském katastru v části, která se rozkládá kolem třebocské silnice. Tentokrát bychom chtěli připomenout lokality z opačné strany.

Jak už bylo řečeno v předchozím přehledu, pomístní názvy měly praktický význam pro lokalizaci pozemků a cest, poněvadž přesné zaměření v tzv. stabilním katastru pochází až z roku 1842. Z něho se podstatě vychází dodnes. Ostatně i tento katastr při určování poloh v krajině využívá řadu starších pojmenování.

Takže musíme si představit Ročov na konci 18. století a vydáváme se směrem ke Kocandě a k Úlovicím z dolního rohu rynku od hospody čp. 7. (pivo zde tehdy točil jistý Václav Derfler). Jdeme nejprve směrem k rokli zvané už tehdy Rázsochy, asi kvůli hluboké strži. Nejdeme ovšem po silnici, ale po lepší cestě, neboť silnice se stavěla až po roce 1840. Hranicí obce je zde dnešní cesta od sokolovny k hlavní silnici, dále už jsou jenom pole. Tady je po levé straně veliký panský pozemek zvaný Za Dvorem, na něj pak navazuje zhruba na konci dnešní cesty od sokolovny k lesu poloha Na Boru. Pole vlevo od dnešní solopyské silnice se nazývala už tehdy U Houby a dále Na Tabulce. Mezi Houbou a Tabulkou byl přibližně v místech, kde se větví silnice a cesta

na Kaštanku, malý trojúhelníkový pozemek, zvaný příznačně Klínek. To jsme ovšem odbočili z dnešní hlavní silnice. Kdybychom pokračovali po ní dále, došli bychom na hranice ročovského katastru právě k Rázsochám. Zde cesta překračovala rokli po jakémisi dřevěném můstku, o jehož údržbě se často dohadoval klášter, majitel sousedních polí, s ročovskou obcí.

Další vycházku začneme po dnešní silnici na Úlovici. Zase jdeme po vozové cestě, dnešní silnice se stavěla dokonce až po roce 1900 a nesleduje přesně původní trasu. Opět vycházíme od čp. 7 a pozemky po levé straně se celkem logicky označují Za Hospodou. Pokračujeme dále a zhruba pod dnešním hřbitovem vidíme název V Ředině a ještě níže, kde dnes končí původní cesta kolem studánky a vystupují pískovcové skály, narážíme na poněkud záhadný název Na Kovárně. V těchto místech bylo později zřízeno obecní mrchoviště, tj. sem se pochovávala uhynulá zvířata. Sestupujeme dále a přicházíme do lokality Na Brůdku, nazvané podle místa, kde cesta vzhůru

k lesu přecházela potok. Dnes je zde nesignifikační obrovský betonový most, výsledek melioračních zásahů v minulém století.

Další cesty směřovaly z Horního Ročova jednak ke klášteru, jednak ke mlýnu. Chodilo se nejen po dnešní přímé asfaltované cestě, ale z dolní části Podskalí, od domu čp. 57, vycházela dnes už podstatě neexistující cesta, která končila v Dol. Ročově u domu zvaného podle majitele „Borovna“ a pokračovala směrem k potoku. Zde stávala velká panská hospoda, dnes zbořená čp. 70, zvaná podle posledního majitele „Laušrovna“. Pozemky vlevo nad ní se nazývaly Nad Hospodou. U této hospody začínal mlýnský rybník, končil hrází u mlýna čp. 71. Pole nad mlýnem byla nazývána jednoduše

„Nad Mlejnem“ a další pozemky nad potokem za dnešním čp. 73 podle barvy půdy dostaly název „Na červeném vršku“. A cesta nás pak zavede opět už do zmiňovaného Brůdku.

Další pomístní názvy nám bohužel mapa nepřináší, poněvadž okolní pozemky již nenáležely k cítolibskému panství, jehož majitelem byl v této době baron Jakub Wimmer. Procházka starými mapami ale neprobouzí jenom vzpomínání, vede někdy i k neradostným závěrům. Ráz krajiny se změnil. Zanikla řada cest a odstraněny byly i tarasy na svazích v údolích. Cesty sloužily nejen k přístupu na pole, ale byly to také vodoteče a přirozené sběrače vody stékající z přilehlých svahů. Rovněž meze někde nejen oddělovaly pozemky, ale zmírňovaly i sklon půdy. Tzv. retenční schopnost krajiny, tj. schopnost zadržovat dešťovou vodu, se nejen v našem okolí, ale celkově v Čechách snižuje. Možná i proto zažíváme následky nečekaných dešťů a vidíme postupující erozi.

Karel Mareš

Z J E D N Á N Í Z A S T U P I T E L S T V A M Ě S T Y S E R O Č O V A

ZM bere na vědomí:

- ❖ zápis ze schůze kontrolního výboru č. 9 ze dne 9. prosince 2013
- ❖ zápis ze schůze finančního výboru ze dne 9. prosince 2013
- ❖ návrh rozpočtu Mateřské školy v Ročově na rok 2014, neinvestiční provozní náklady činí 631 200 Kč na výdajích i příjmech
- ❖ návrh rozpočtu Základní školy v Ročově na rok 2014, neinvestiční provozní náklady činí 470 000 Kč na výdajích i příjmech.

ZM schvaluje:

- ❖ rozpočtový výhled městyse Ročova na roky 2014–2016
- ❖ rozpočet městyse Ročova na rok 2014 jako přebytkový, příjmy 6 383 000 Kč a výdaje 6 218 000 Kč
- ❖ zapojení obce do akce „Záchrana pošt na venkově“ organizovanou Sdružením místních samospráv.

Vojtěch Václav Pour

Z J E D N Á N Í R A D Y M Ě S T Y S E R O Č O V A

RM schválila:

- ❖ provedení kontroly stavu dešťové kanalizace v prostoru návsi a Koziny průmyslovou kamerou
- ❖ výběr akcí do programu Leader podle priority následovně:
 1. Rekonstrukce komunikací – Družstevní ul., ulice od pošty ke školce
 2. Celková rekonstrukce základní školy č. p. 121
 3. Celková rekonstrukce tělocvičny č. p. 147
 4. Revitalizace parku
- ❖ podání žádosti Ekonomu, a. s., na zvýšení počtu kontejnerů pro třídění odpad o 6 ks
- ❖ podání žádosti na dotaci z POV Ústeckého kraje na opravu márnice v Dolním Ročově, hřbitovní zdi tamtéž a na střechu hasičské zbrojnice.

RM bere na vědomí:

- ❖ vyjádření úřadu městyse k pozemkům v Dolním Ročově p.p.č. 104/1, 104/5 a 104/4. Pokud o silnici v zastavěné části Dolního Ročova nebude mít zájem SÚS, souhlasí, aby zaasfaltované části výše citovaných pozemků tvořící komunikaci přešly do majetku obce za předpokladu souhlasu zastupitelstva městyse
- ❖ podání žádosti o podporu na opravu márnice a zdi ročovského hřbitova Ministerstvu pro místní rozvoj ČR.

RM projednala a doporučuje ZM ke schválení:

- ❖ ponechání přebytku hospodářského výsledku za rok 2013 na účtu školy a jeho převod do rezervního fondu školy
- ❖ prodloužení stávající smlouvy na svoz a likvidaci komunálního odpadu s firmou Patok, a. s.

Jana Pourová

ČASNÁ RÁNA NA VESNICI

Kdeže jsou ty doby, kdy lidé na vesnici vstávali za ranního rozbřesku, kohouti oznamovali východ slunce, na dvoře se ozývaly různé druhy domácího zvířectva a hospodáři rychle poklízeli, než vyrazili za těžkou dřinou do polí. Večer pak unaveni z povíťivé práce uléhali brzy k zaslouženému odpočinku. Jiná doba, jiný mrav. Vše je teď tak nějak divně obrácené, není rozdílu mezi městem a vesnicí, ba naopak. Dříve klidné vísky jsou o víkendy plné rámusu a vylidněná města jsou oázami klidu a nezvyklého ticha. Jen málo míst se najde, kde by si člověk vychutnal přírodu, taky klídek a pohodu bez rámusu a křiku některých hlučných lidí. Stačí jen trocha dobré vůle a vzájemné úcty.

Milena Liptáková

Stalo se:

Dětský karneval

První den měsíce března se konal v místní sokolovně Dětský karneval. Pořádali ho, jako již tradičně, ročovští hasiči. Sešlo se nepočítaně dětí i rodičů a přátel. Takové akce jsou pro život v obci velmi prospěšné. Protože, kde jsou děti, tam to žije!

Mezinárodní den žen

Tentokrát připadnul svátek všech žen na sobotu. Osmého března jsme si připomněli svátek, který je mezinárodně uznávaný Organizací spojených národů (k výročí stávky newyorských švadlen roku 1908). Přeji všem ženám mnoho radosti, spokojených dnů a krásných chvil ve společnosti dobrých lidí.

Stane se:

Den otevřených dveří v MŠ

Ve čtvrtek **3. dubna** nás čeká Den otevřených dveří (**od 8:00 do 10:00 hod, od 14:30 do 16:30 hod.**), kde si můžete prohlédnout naši školku uvnitř, třída je vybavena novým nábytkem, a prohlédnout si na výstavě práce našich dětí. V tomto školním roce jsme se zapojili do projektu „Radomír“ – výroba z ekologického materiálu. Součástí dne je i ukázková hodina jak s dětmi pracujeme – cvičení jógy, výuka anglického jazyka a výroba jarní výzdoby.

Zápis dětí do MŠ Ročov

V pátek **4. dubna od 11:00 od 16:00 hodin** probíhá zápis dětí na školní rok 2014/2015. K zápisu je nutné přinést rodný list a očkovací průkaz dítěte. Přihlášky k předškolnímu vzdělávání si lze vyzvednout v MŠ osobně před samotným zápisem. Mateřská škola je jednotřídní, součástí školy je velká zahrada se vzrostlými stromy, která je vybavena pro pobyt dětí venku od jara do zimy. Kromě standardní výchovné vzdělávací práce mají děti možnost navštěvovat zájmové kroužky – taneční, seznamování s jazykem anglickým, ve vzdělávání využíváme i prvky jógy a zaměřujeme se na ekologii (třídění odpadu a výroba z ekolog. materiálů). Pro děti z jiných obcí nabízíme odvoz do MŠ linkovým autobusem (Louny – Ročov) pod dohledem určeného pracovníka školy. Děti mohou absolvovat kurz předplaveckého výcviku pod

vedením zkušených lektorů na Plaveckém bazénu v Lounech, navštěvujeme divadelní vystoupení, pořádáme exkurze, výlety a akce pro rodiče a děti (projektové dny, dílny), spolupracujeme se složkami v obci i okolí (Policie ČR, Armáda ČR, hasičský záchranný sbor, myslivecké sdružení, fotbalový oddíl aj.). **Těšíme se na Vaši návštěvu!**

Velikonoční jarmark

Akcí pro děti, rodiče a veřejnost je ve středu **16. dubna od 15:00 hod.** velikonoční jarmark v místní sokolovně. Tady se seznámíte s různými technikami a zvyky na velikonoční svátky, vyrobíte si a zakoupíte dárečky, na programu bude i divadlo pro děti s pohádkou O Popelce a zatančíte si při hudbě. Nikdo s prázdnou domů určitě neodejde.

MŠ připravuje:

- ❖ na **měsíc květen** plánujeme besedu s Policií ČR a vojáky z útvaru v Žatci, děti se stanou součástí projektu „Chráníme sebe i ostatní“ (bezpečnost při zvláštních situacích, evakuace).
- ❖ poté nás už čeká výlet s dětmi do muzea Čtyřlístku a výlet lodí na Máchově jezeře, rozloučení s předškoláky a ukončení školního roku.

Na všechny akce se těšíme a doufáme, že i vy si nenecháte ujít naši nabídku a přijdete se podívat mezi nás!

Souboj nevěst

V třetím ročníku Souboje nevěst – Bitvy o věno – nejde o krásu a dokonalost, ale o schopnost nevěsty vybojovat si svůj sen o pohádkovém věnu. Jak to bývá v pohádkách, i zde musí nevěsta přinést do manželství věno. Velké věno ovšem v truhličce nemá, proto se rozhodla svatební cestu a miliónové věno vyhrát v soutěži. Ve velkém finále je celkem 12 nevěst.

Do tohoto finále se proboujela i **Vlad'ka Vrbová**. Protože se **16. 4.** v závěrečné bitvě o věno utkají jen tři nevěsty, které budou nejbohatší o SMS hlasy, potřebuje každý hlas. Proto Vás Vlad'ka prosí, abyste jí poslali **SMS** ve formě: **NEVESTA 10** na tel. číslo: **903 33 20**. Z jednoho čísla lze posílat libovolné množství SMS a jedna SMS stojí 20 Kč. Informace o soutěži naleznete na www.soubojnevest.cz. **Předem Vám děkuje Vlad'ka Vrbová.**

Mše v Dolním Ročově

Velikonoční bohoslužbu **21. dubna od 14:30 hodin** bude celebrovat farář z děkanství v Lounech, **4. května od 14:30 hodin** se mše ujme farář z Řádu sv. Augustina z Prahy, **1. června opět od 14:30 hodin** bude mše pod vedením lounského faráře.

Volby do Evropského parlamentu

Pátek a sobota, 23. a 24. května, budou ve znamení voleb do Evropského parlamentu. Desítky kandidátů budou čekat na hlas od nás občanů. Celkem bude Českou republiku v Evropském parlamentu zastupovat 21 europoslanců.

Vojtěch Václav Pour

AKCE MATEŘSKÉ ŠKOLY V ROČOVĚ

Přehoupl se nám nový rok a my v mateřské škole jsme se s dětmi pustili do dalších plánů a aktivit. V lednu jsme navštívili základní školu s nejstaršími dětmi, které se seznámily s prostředím školy, prací školáků a kde si s prvňáky vyzkoušely hodinu matematiky, českého jazyka, informatiky a v hodině pracovních činností vyrobily sněhuláka. Navštívil nás přímo ve školce kouzelník „Waldini“, který si pro děti připravil zajímavé vystoupení a vytvořil pro každého zvířátko z barevných balónků. Na konci ledna proběhlo vyhlášení výsledků soutěže ve sběru PET lahví a papíru. Tímto se podílíme na recyklaci tříděného odpadu a vedeme tak děti a jejich rodiče k ekologii. Součástí třídění je i sbírka víček z PET lahví, které posíláme nadaci na zakoupení invalidních vozíků pro potřebné lidi. Za výnos ze sběru dětem nakupujeme odměny a pomůcky pro děti. V měsíci březnu se budeme loučit se zimou a vítat jaro.

Ivana Kubátová

POZEMKY MĚSTYSE ROČOVA

Na pravidelném jednání Zastupitelstva městyse Ročova, 11. března, t. r., bylo na programu několik zajímavých bodů. Zastavil bych se zejména u pozemků, ať už se jednalo o směnu, prodej či debatu nad tím, co s nimi dále. Nejdříve se jednalo o prodeji pozemků těsně okolo benzinové pumpy panu Fricovi mladšímu. Kvůli střetu zájmu ho zastupitelé vyloučili z hlasování. Nakonec se prodej schválil za cenu obvyklou (dle přiložených odhadů soudním znalcem).

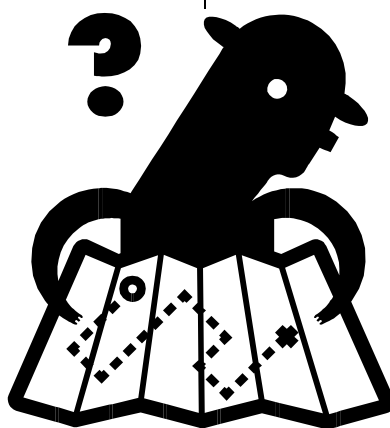
Následujícím bodem byl prodej pozemků pod čističkou odpadních vod a příjezdové cesty k čističce v Dolním Ročově. O prodej požádal majitel čističky. Zastupitelé se shodli na tom, že budou jednat o prodeji pouze zastavěného pozemku. Příjezdovou cestu, která slouží zároveň jako přístup do klášterní zahrady, si může majitel čističky maximálně pronajmout. S tímto

naprosto souhlasím, cesty jsou důležitým majetkem obce.

Další pozemek, o kterém se jednalo, byla farní zahrada (zahrada u budovy bývalé fary). O koupi požádali manželé sousedního domu. Zahradu již před nedávnem chtěli koupit manželé, kteří ji mají v současné době v pronájmu. Zastupitelé ji tehdy neprodali a konstatovali, že o prodeji dále jednat nebudou. Zastupitelé, 11. března, nakonec rozhodli stejně, jako při minulém jednání o této zahradě. Zahradu neprodávat. Tato zahrada je dle mého názoru strategickým pozemkem obce Ročov. Nejen, že je přímo ve středu obce, ale dále s ní těsně

sousedí dvě stodoly na dvoře fary. Pamatuji si, jak jsme na tuto zahradu chodili se školou na tzv. pracovní činnosti. Starali jsme se o zeleninu či sázeli a pečovali o jiriny. Je škoda, že podobné práce se na zahradě nedějí. Pravda je, že jsme tam chodili až na druhém stupni, který teď na Ročově není. Ze zastupitelstva též zazněl názor, že zahrada může být využita jako odpočinková zóna, pokud by se z bývalé fary udělal například nějaký denní stacionář či domov pro seniory. Tento názor sdílím i já. Starosta nastínil, že na faře se též může nacházet lékař či sběrné místo. Další názor proti prodeji byl, že opravy velkých stodol se budou muset dělat právě i ze zahrady. Osobně si myslím, že lékař by se měl přestěhovat na současný obecní úřad. Je tam bezbariérový přístup, byla by tam krásná ordinace i čekárna s veškerým zázemím. Otázkou je, zda lékař může být ve stejné budově jako škola, ale protože jsou vchody a prostory naprosto oddělené neviděl bych v tom problém.

Z bývalého prvního stupně, fary, bych udělal obecní úřad. Bylo by zde místo nejen pro samotnou úřadovnu, ale též pro starostu (tak jako tomu bylo na bývalém obecním úřadě – bývalé mateřské škole), pro archiv (který tu stejně již částečně je), pro zasedací místnost (též se tu nachází), tak pro další potřebné prostory. Vše by bylo na jednom důstojném místě. Ze zahrady by se mohlo vybudovat místo pro odpočinek. A například z jedné ze stodol takové kulturní místo (tak jako tomu je ve Smolnici, kde se v tamní „stodole“ čile vystupuje). Proto bych se také nezbavoval dnešní budovy lékaře, o které vedení stále více uvažuje, že by ji prodalo, protože obec již nebude mít kapacity pro další rozvoj. Samozřejmě, toto jsou všechno plány do budoucnosti a záleží vše na finanční situaci městyse. Mělo by se však říci, co je naším cílem a kontinuálně a systematicky ho prosazovat. Na konec

odstavce o této zahradě je nutné dodat, že pokud ohrožuje padající zeď z obecní stodoly sousedy, je naprosto nutné a nezbytné tuto zeď stabilizovat, aby nedošlo ke zranění.

Předposledním pozemkem, o kterém se jednalo, byly tzv. Babyky a pozemky kolem dvanáctibytovky. Ty patřily z jedné poloviny obci a z jedné poloviny panu Obrovi. V roce 2011 zastupitelstvo schválilo usnesení, že bere na vědomí nabídku pana Obra, aby obec odkoupila jeho podíl za 60 Kč za metr čtvereční. A uložila starostovi vyjednat splátkový kalendář. Celý pozemek má nad jeden hektar, jednalo se tedy o koupi více než půl hektaru. Za dva roky na to, to samé zastupitelstvo neschválilo odkoupení části pozemku a uložilo starostovi připravit smlouvu na majetkové vypořádání s panem Obrem. Tzn., že se dle geometrického plánu rozdělí pozemek na stejně velké části a každá z nich bude mít jednoho vlastníka.

Obec Ročov a pana Obra. Tak se stalo a na tomto jednání zastupitelstva se s konečnou platností schválilo, že se pozemek rozdělí. Obci Ročov připadne část kolem bytovky, cesta do školky a část kolem cesty od bytovky – zkratky na náměstí. Panu Obrovi připadne celé Babyky. Již, před několika měsíci, když se projednával tento záměr, jsem upozorňoval na logickou i ekonomickou nevýhodnost tohoto majetkového vypořádání. Na ekonomickou nevýhodnou upozorňoval i další občan (právník z dolnoročovského mlýna). Pozemky – Babyky jsou totiž stavebními parcelami, dle územního plánu. Zastupitelstvo nabízelo k odkupu pozemek v Podskalí, který je též stavební parcelou za 250 Kč za metr čtvereční. Pokud bych vynásobil tuto sumu metry čtverečními (přes 5 000 metrů), které připadne panu Obrovi, jedná se o 1 250 000 Kč. Pan Obr chtěl tyto pozemky prodat obci za celkem cca 300 tisíc Kč (pamatuji si, že se navrhoval splátkový kalendář, každý rok po 100 tisících Kč, což by

rozpočet obce zatížilo, ale ne drasticky). Ta by tím získala pozemky (které předtím panu Obrovi několik týdnů čistili pracovníci VPP na náklady obce), které mohly sloužit pro mladé lidi, kteří by si chtěli postavit domek na krásném místě s jedinečným výhledem. Ano, pozemky nejsou pro stavbu domků připraveny, ale jak kanalizace, tak elektřina, ale i plyn jsou vlastně na hraně parcely. Námitka, že na zasítování obec nemá peníze je logická, ale není nikde psáno, že se na těchto pozemcích (které vidím jako strategické zvláště, pokud jsou v územním plánu zahrnuty, jako stavební parcely, na krásném místě) má začít stavět do pěti let. Je to investice do budoucnosti. Nehledě na to, že městyš má minimum stavebních pozemků. Na těchto pozemcích ale mohly vyrůst i garáže. Nebo bych si tam dokázal představit krásný park, jak pro děti ze školky, tak pro široké okolí s nádherným výhledem na klášter a údolí. Teď nás nejspíše čeká jediné. Opět Babyky zarostou v džungli, protože pan Obr nedisponuje pracovníky VPP, kteří to vyčistí. Vskutku legrační byl argument pana starosty, který mi na moje námitky na zastupitelstvu řekl, že pro obec je to nevýhodné, ať si tam pan Obr zřídí zasítované pozemky sám. Tak pro obec je to nevýhodné, ale pro pana Obra ano? To bude nejspíše kouzelník. Nakonec jsem se ani nedozvěděl odpověď na otázku, proč zkrachovalo jednání o odkoupení pozemku se splátkovým kalendářem. Též si mohli pozemky zasítovat sami kupci, kteří by tam chtěli něco stavět.

Jsou dvě možnosti, buď chce obec přilákat mladé lidi, a tím podporovat život v obci (stavební parcely, ale i krásné prostředí, nikoliv džungle), anebo by chtěla draze prodat stavební pozemky a vydělat na tom.

V druhém případě se domnívám, že pokud by obec nezvýhodnila lidi, kteří by zde chtěli stavět, nemá šanci sem kohokoliv přilákat.

Poslední pozemek, který se řešil, byla tzv. ulička okolo Jirmanů. Pan Jirman na zastupitelstvu řekl, že záměr stavět na tamním pozemku měl se starostou předjednaný. Na

pozemku by měly vyrůst garáže. Pan Jirman se veřejným prohlášením na zastupitelstvu zavázal, že postaví nový chodník a udělá uličku krásnou, pokud se záměr uskuteční. Vtip je v tom, že obci ulička nepatří. Je v majetku ZD

Ročov. Obec měla tento pozemek s uličkou směnit za obecní pozemky v areálu ZD. K tomu zatím nedošlo. Jedná se tedy pouze o obecní povolení ke stavbě. Je tedy nutné v tomto případě rozdělit problém na dvě části. První je, zda směnit pozemky se ZD Ročov a mít uličku ve vlastnictví (k tomu se zatím nerozhoupala ani jedna strana). Druhá, zda by bylo dobré vystavět v tomto prostoru garáže s tím, že ulička nezanikne, ale ještě se zvelebí. K dalšímu rozhodnutí byla ustanovena zastupitelstvem komise, která bude další jednání sledovat a doporučí zastupitelstvu další postup.

Někdy mám pocit, že obec bazíruje na nevýznamných pozemcích, přičemž mezi prsty si nechá utéct strategické parcely, které by v budoucnosti mohly být pro obec prospěšné. Tedy nikoliv pro obec, ale pro občany, protože občané tvoří společnost, ve které žijeme.

Obec má zajišťovat příjemné prostředí pro lidi, pro život v našem krásném kraji, v našich malebných třech vesnicích.

Vojtěch Václav Pour

ROČOVSKÁ KNIHOVNA V ROCE 2013

Vracíme se tímto krátkým přehledem k činnosti naší knihovny v loňském roce. Je třeba ocenit její práci v době, kdy je veřejnost zavalována elektronickými přístroji všeho druhu a obecně se mluví o úpadku četby. O to záslušnější je snaha přivádět čtenáře ke knize. A v Ročově je na co navazovat, vždyť počátky zdejší knihovny spadají do konce 19. století. Poděkování patří paní učitelce Vankátové, která se už dlouhou dobu o knihovnu stará.

Jak tedy vypadal knižní fond a výpůjčky v loňském roce: Knihovna měla 4 123 knih, z toho 1 184 naučných a 2 939 svazků beletrie. Registrováno bylo 110 čtenářů, z toho bylo 45 dětí. Evidováno bylo 637 návštěvníků včetně těch, kterým byly knihy donášeny. Vypůjčeno bylo 1 643 knih, v tom 814 svazků beletrie, 158 svazků naučné literatury, 117 svazků dětské naučné a 352 svazků dětské zábavné literatury. Dále si čtenáři půjčili 202 kusů časopisů. V době internetu, přívalu často bezduchých televizních seriálů a dalších lákadel jsou to slušná čísla. Kromě výpůjček pořádá knihovna akce pro děti. V rámci školní výuky zde šestkrát byli žáci ze základní školy a dvakrát děti z mateřské školy. Význam těchto návštěv je veliký, je to setkávání dětí se skutečnou knihou, je to zážitek nejen čtenářský, ale také estetický. Přejeme knihovně mnoho dalších čtenářů.

Karel Mareš

VZPOMÍNKA NA BOHUMILA PÁZLERA

Před pár dní nás navždy opustil pan Bohumil Pázler. Po tragické nehodě bojoval ještě v nemocnici, kde svým zraněním podlehl. Všichni ročováci, ale i lidé z širokého okolí ho znali jako charakterního člověka, odborníka na pěstování chmele, který byl čestný a zasvětil mnoho let svého života Zemědělskému družstvu v Ročově. Pan Pázler se výrazně zasazoval o to, aby se družstvo udrželo při chodu i za časů, kdy to s ním nevypadalo zrovna růžově. Za jeho vedení přežilo nejhorší léta a postupně se stabilizovalo do dnešní podoby. Zasloužil se tudíž o to, čím je družstvo dnes, stabilním a perspektivním podnikem, o kterém vědí díky kvalitnímu pěstování chmele nejen v celé České republice, ale i v zahraničí. Byl také předsedou českých pěstitelů chmele. V současné době dělal předsedu představenstva. Funkci ředitele družstva po něm převzal před pár měsíci pan Josef Fric mladší. Věřím, že pan Fric bude stejně dobrým ředitelem, jako byl pan Pázler.

Rád bych uvedl svoje vzpomínky na pana Pázlera. Poznal jsem ho například, když jsem s ním dělal rozhovor do třetího čísla Zpravodaje. Byl ochotný a rád mi odpověděl na všechny otázky, které jsem mu položil. Též jsem ho znal, když jsem brigádníčil v družstvu o „chmelích“. Vždy se co nejvíce zdržoval v areálu, aby dozoroval průběh chmelové sezony a vše klaplo na sto procent. Vyměňovali jsme si postřehy a glosovali názory zastupitelů, když jsme vedle sebe sedávali na židlích pro veřejnost při jednání zastupitelstva. Bylo příjemné vědět, že jsme měli často stejný postoj a názor na to, jak by se měla naše obec vyvíjet. Též, pan Pázler, jezdil sekat trávu pro koně na pole pod lesem. Vídával jsem ho, když jsem odcházel ze zahrady. Často jsme prohodili pár přátelských slov.

V neděli 16. března se konala za zesnulého pana Pázlera zádušní mše v bazilice minor v Dolním Ročově. Navždy odešel z očí, ale nikoliv z mysli. Letošní chmele budou smutné – všem nám bude chybět. Čest jeho památce!

Vojtěch Václav Pour

V Z Á C N Á N Á V Š T Ě V A

Odešla známá a významná režisérka paní Věra Chytilová, osobnost českého filmu, oceněná i v zahraničí. Málokdo však z místních obyvatel ví, že tato dáma byla i zde, v naší malé vesničce v Úlovicích. Zajímaly ji osudy žen, natáčela dokumentární cyklus o těch, které bojovaly za svá práva a dokázaly se postavit i nepříteli a nevzdaly své odhodlání vyhrát i nad byrokracií. Před několika lety přijela s kompletním televizním štábem, zpracovala téma, které ji velmi zaujalo, a jenž bylo odvysíláno v hlavním čase na české televizi a dvakrát se ještě opakovalo v pozdních večerních hodinách. Z celé české republiky si vybrala několik odvážných žen- bojovnic. Bylo mi ctí poznat paní Věru Chytilovou a s velkou úctou jí poděkovat.

Milena Liptáková

P R E V E N C E D R O G

Poslední únorový týden proběhl na Základní škole Ročov ve znamení projektu „Drogy, kouření a já“. Děti se učily reagovat v krizových situacích, dozvěděly se, jaká rizika drogy, kouření a alkohol přináší a spočítaly si, kolik peněz stojí závislost. Společně jsme vyluštili tematicky zaměřenou křížovku a ukázali si na několika příkladech známých osobností, jak to může s člověkem dopadnout, když se stane závislým a jak těžko se s takovou závislostí bojuje.

Prevence drog a závislostí je naším každoročním projektem a pokaždé se snažíme přicházet s něčím novým, co by děti mohlo zajímat. Dlouhodobě spolupracujeme s Pedagogicko-psychologickou poradnou v Lounech, která pro nás v loňském roce připravila cyklus pohádek na toto téma pro nižší ročníky. V letošním roce mají pracovnice poradny připravenou besedu a program k mezilidským vztahům.

V měsíci březnu a dubnu nás čekají další dva pravidelné projekty, které jsou tentokrát zaměřeny především na ekologii. Těšíme se, že se na spolupráci s lounskou střední integrovanou školou, se kterou bychom letos rádi oslavili Světový den vody. O měsíc později pak vyrazíme do přírody připomenout si Den Země.

Veronika Paurová

K A R N E V A L O V É D I S K O

Ve čtvrtek 13. února jsme si s dětmi ze ZŠ Ročov uspořádali Karnevalové disco. Pro tuto příležitost děti připravily občerstvení a vyrobily spoustu zajímavých masek a barevných řetězů, kterými si vyzdobily celou třídu. Karnevalové disco jsme jako správný karneval začali přehlídkou a představením jednotlivých masek. Letos byla každá maska opravdu jedinečná. Objevila se nám zde například elitní jednotka, břišní tanečnice nebo dokonce i návštěva z Číny. Po přehlídce jsme si pro zahřátí trochu zatancovali, a aby to

nebylo tak jednoduché, nafoukli jsme si barevné balóčky, které jsme ve dvojicích drželi zády nebo čely a tancovali, dokud míč nespádl. Po tanci jsme si zahráli zábavné soutěže – skoky s balóčkem, slož puzzle nebo židličkovanou. Nakonec nastalo vyhodnocení nejlepších masek, které hodnotily samy děti a masek nejzajímavějších, které hodnotil učitelský kolektiv. Všechny masky byly odměněny diplomem i sladkou odměnou a mohlo se jít dále tančovat.

Růžena Konvalinová

PŘÁNÍ KE DNI UČITELŮ aneb naše školské instituce

Celosvětově se slaví 5. října. V České republice je ovšem určen na 28. března, kdy se slaví výročí narození Jana Amose Komenského, učitele národů, který položil základy moderního vyučování.

Mám radost, že na Ročově stále působí jak mateřská, tak základní škola. Kdyby tyto instituce zanikly, život v obci by uvažoval. Ač školy stojí obec nemalé peníze (přes milion korun ročně), je prospěšné, aby zde obě fungovaly. Výuka v ZŠ i MŠ je na vysoké úrovni a já sám jsem propagátorem tříd s menším počtem žáků. Protože se domnívám, že individuální přístup k žákovi je to, co v dnešní době potřebujeme. Ze své vlastní zkušenosti vím, že vesnické školy nejsou kvalitativně horší, než školy městské. Ba naopak. Projevuje se to nejen tím individuálním přístupem, ale též přátelským kolektivem a atmosférou vesnické školy. Ze základní školy jsem si odnesl nejen vědomosti, ze kterých jsem na střední škole bohatě čerpal. A nezdálo se mi, že bych zaostával za spolužáky, kteří přišli ze základních škol městského typu. Též jsem si do života odnesl právě tu neopakovatelnou přátelskou atmosféru a perfektní třídní i mimotřídní kolektiv spolužáků a učitelů. Rád na svoje studia na ZŠ (ale i MŠ) vzpomínám.

Měl jsem to štěstí, že na Ročově byl do mých 15 let první i druhý stupeň. Když náš ročník dovršil základní devítiletou školní docházku a hlásili jsme se na střední školy a učiliště, skončil zároveň i druhý stupeň. A jak víme, s pravděpodobností hraničící s jistotou, se již nikdy neobnoví. Je to neobyčejná škoda, zvláště na Ročově, kde má škola výjimečnou tradici (vzpomeňme také na již zaniklou školu v Dolním Ročově). Proto je nezbytné, aby obě školské instituce na Ročově působily dál. Je samozřejmě nutné, aby školy měly alespoň minimální počet žáků. Myslím si však, že tím, co mohou na Ročově obě školy nabídnout (krásné prostředí, zkušené učitele, individuální přístup, moderní vybavení, mnoho školních i mimoškolních akcí, vynikající výsledky v soutěžích aj.) se o osud vzdělávacích zařízení bát nemusíme. Mít v obci školu mateřskou a základní je příznivé nejen pro mladé páry a později i rodiny, ale i pro ostatní občany (více autobusových spojů, neupadající život na vsi, mnoho akcí pořádaných školami atd.). I z těchto všech důvodů je nutné, aby spolupráce městyse se školami a obráceně probíhala na vysoké úrovni (nejenom klasicky, ale například i podporou škol, když

se účastní soutěží, protože při nich reprezentují naši obec a opačně, vyzdobením prostor obce – u lékaře v čekárně, v knihovně, na úřadě a podobně – obrázky či pracemi žáků).

Rád bych popřál všem učitelům, aby si svůj svátek užili a měli vnímavé a hodné žáky. Vím i z vlastní zkušenosti učitele na gymnáziu, že pracovat ve školství není žádný med, ale je to práce krásná, tvořivá a přináší stále nové zážitky. Ztotožňuji se s názorem J. A. Komenského, že škola má být „dílnou lidskosti“. Dle mého názoru toto naplňují kantoři, děti, přátelé školy a všichni občané podporující naše ročovská školská zařízení vrchovatě.

Vojtěch Václav Pour

ÚSPĚCH TANEČNÍHO KROUŽKU

Již druhým rokem při mateřské škole v Ročově funguje taneční kroužek pro děti z mateřské a základní školy. Letos dochází do kroužku 23 dětí od 4 do 16 let, OÚ v Ročově nám zdarma zapůjčuje každou středu sokolovnu, kde nacvičujeme skladby. Tančíme na moderní písně, písně z pohádek a filmů, k tanci používáme mažoretkovou hůlku, pompony, různé rekvizity. Vystupujeme na různých akcích mateřské i základní školy, obce a spolků v obci. Rok utekl jako voda, a tak jako vloni jsme se přihlásili do celostátní soutěže „Česko se hýbe, cvičí a tančí“ a v neděli 2. března se rozjeli do Prahy na ZŠ Petřiny se třemi skladbami: „Sněhuláci“ (dětí MŠ), „Piráti“ a „Mažoretky“ (dětí ZŠ).

Ve veliké konkurenci jsme se neztratili, pod názvem taneční skupiny „Šoumeni z Podlesí“ jsme reprezentovali naši obec a její okolí. **V I. kategorii do 7 let (Sněhuláci)** se holčičky umístily na **2. místě**, **ve II. kategorii 8–10 let (Piráti)** smíšené družstvo kluků a holek s velkým úspěchem získalo **1. místo** (postup) a **ve III. kategorii 11–13 let (Mažoretky)** se děvčata dostala na **2. místo** (postup). Radost všech dětí byla veliká, a když se vyhlásily postupy na mistrovství republiky, radost to byla ještě větší a i slzy štěstí se objevily ve tvářích dětí. Ráda bych touto cestou chtěla poděkovat všem, kdo nás podporují a všem soutěžícím gratulovat k tomuto úspěchu. **Na republiku jedeme v pátek 6. června, tak nám držte palce! (v loňském roce tam bylo 2300 soutěžících)**

Ivana Kubátová

OHLÉDNUTÍ ZA KONCERTY ROČOVSKÉHO PĚVECKÉHO SBORU

Z minulého čísla Zpravodaje jste se mohli dozvědět, kde všude bude Ročovský pěvecký sbor vystupovat. Celkem bylo naplánováno pět koncertů. Jsem rád, že se mi podařilo vyjednat koncerty v jedněch z největších a nejkrásnějších kostelů v našem okolí. Ve všech jsme mohli provést naše písně a koledy s doprovodem skutečných varhan, což je vždy krásné, dodává to tu správnou atmosféru. Repertoár jsme měli takřka stejný po všech pět vystoupení. Zahajovali jsme Tichou nocí od F. X. Grubera, následovala latinská pastorela Pastores Loquebantur od F. X. Brixioho, dále tři úryvky ze známé Rybovy České mše vánoční, opět na latinský text Motetto pastorale od citolibského skladatele Jakuba Lokaje a nakonec směs lidových koled s názvem Koleda od K. Steckera. Repertoár jsem vybral pro tyto Vánoce záměrně pouze od českých skladatelů. Myslím, že k českým Vánocům patří české skladby. I naše sestava zůstala takřka původní. Sbor čítal od 14 do 16 zpěvaček a zpěváků, za varhany usedl Vojtěch Kubík, housle hrál Milan Wainer, na flétnu Jitka Pešková, tympány měl na starost Štěpán Chlouba a na klávesy hrál žestě či druhé housle Bedřich Traxl.

První koncert v Dolním Ročově byl jako každý rok zahájen v 23:00 hodin vojenským kaplanem ze Žatce. Sešlo se několik desítek lidí. Ohlasy byly kladné, ovšem já jsem spokojený úplně nebyl. Zkoušek nebylo bohužel tolik, kolik bych si přál. Z toho pramenilo, že každý koncert byl generální zkouškou na ten další. Tak to ale být nemá.

Na druhou stranu, první koncert je vždy sázka do loterie. Každopádně vystupovat v dolnoročovské bazilice je vždy svátek. Nezaměnitelná atmosféra tohoto poutního místa, zvláště ve významný den narození Ježíše Krista, je kouzelná sama o sobě. Co potom ještě s koledami, doprovodem a hlavně lidmi, kteří si přijdou poslechnout hudbu a důstojně zakončit Štědrý den.

Na druhý koncert v Cítolibech jsem se těšil obzvláště. Zpívali s námi totiž i dva dětské

sbory: Notičky a Skřivanci z lounské Základní umělecké školy (tyto sbory vedou paní učitelky Friedlová a Štolová). Kostel se naplnil prasknutí. Tolik posluchačů v cítolibském kostele, dle

pořadatele Josefa Bártý, který koncert uváděl, už dlouho nezažili. O to větší jsme měli zodpovědnost, abychom se předvedli v tom nejlepší světlo. S dětmi jsme zpívali Tichou noc před oltářem a na konci Steckery koledy. Pro mě, jako dirigenta, to byla obrovská zkušenost. Vést sbor, doprovod a ještě dalších třicet dětí (zpívaly soprán) byl zážitek na celý život. Mladí umělci zpívali opravdu krásně, nedivil bych se, kdyby nějakou maminku i rozplakali. Já sám jsem byl dojatý. Po mohutné poslední sloce závěrečné koledy celého programu, Narodil se Kristus Pán, jsme za potlesku sešli opět k oltáři a jako přídavek zazpívali jednu sloku z Tiché noci. Myslím, že nadpis článku pana Bártý, který nás do Cítolib pozval, ve Svobodném hlase mluví za vše: „Nejzdařilejší akcí loňského roku byl vánoční koncert“.

Den na to jsme koncertovali v krásném gotickém kostele sv. Bartoloměje v Rakovníku. Ač do Rakovníka jezdím docela často, v tamním kostele jsem ještě nebyl. O to příjemněji mě překvapil. V krásném, vánočně laděném, interiéru jsme se cítili hezky. Bohužel přišlo vystřízlivění z menšího počtu posluchačů. Naštěstí jsme ale nebyli jako sbor v početní přesile. Milý pan farář ovšem zahnal chmury z poloprázdných lavic a my jsme zazpívali a zahráli úspěšně. Náš výkon šel od koncertu ke koncertu stále nahoru.

Přehoupnul se Nový rok a přišly na řadu poslední dva koncerty. V sobotu, 11. ledna, jsme vystupovali ve velkém kostele v Postoloprtech. Ten se zaplnil podobně jako v Rakovníku, ale náš výkon byl zase o chlup lepší. Nezáleží však na počtu posluchačů. Jde o to, abychom ze sebe vždy vydali to nejlepší, protože zazpívat si v chrámu Božím je vždy svátek, nehledě na to, že i jeden potěšený občan naším uměním je k nezaplacení. Z Postoloprte jsem odjížděl s dobrým pocitem. Byla to úspěšná generálka na náš poslední koncert, den na to, v husitském kostele v Lounech, kde jsme opět zpívali s dětmi ze ZUŠ.

Osobně jsem se nemohl dočkat koncertu v Lounech. Již jsme měli program dobře naučený a vyzpívaný a opět s námi zpívaly děti. Sešli jsme se s dostatečným předstihem, zkusili si problémová místa a za chvíli začalo vystoupení. Na koncert se přišlo podívat několik desítek lidí. Což potěšilo každého vystupujícího, vždy se totiž lépe zpívá a hraje pro více lidí. Celým programem provázela paní farářka Smolová. Tichou noc jsme s dětskými sbory opět zazpí-

vali u oltáře. Doprovázel nás pouze Vojtěch Kubík na varhany z kůru (tak jako v Cítolibečech). Děti se poté usadili do lavic a ročovský sbor šel zpívat svůj samostatný program. Následoval můj oblíbený Brix, kterého jsme zvládli perfektně. Poté tři části z Rybovy mše. Protože byla přítomna i paní učitelka Friedlová a zpěvák z lounského sboru, přidali se k nám, neb tyto skladby znají. Takže nás bylo v tuto chvíli 18 sboristů. Mši Rybovu jsme odzpívali s grácií. Následovala Lokajova pastorela in D. Povedla se nám též ze všech vystoupení nejlépe. Následně na kůr přišly dětské sbory

a společně jsme zakončili celou vánoční sezonu koledami od Karla Steckera. Po mohutné poslední sloce Narodil se Kristus pán jsme za potlesku opět sešli k oltáři, a jako přídavek zazpívali Tichou noc za doprovodu houslí. Všichni, jak účinkující, tak posluchači byli nadšeni. To potvrzují i příspěvky v okresních novinách. Lounský Press otiskl například článek paní učitelky Derflerové z lounské ZUŠ, která mimo jiné píše: „Nádherný hudební zážitek umocnil krásný doprovod varhan, houslí, flétny a tympanů. Nedělní odpoledne zanechalo hluboký zážitek ve všech, kteří do kostela zavítali.“ Pro mě osobně to byl nejkrásnější a nejpovedenější koncert, který jsem se sborem absolvoval. Nezapomenutelný zážitek.

Nic by se nezdařilo, nebýt tvrdé práce všech, kteří zpívali, učili se doma texty

a noty a hlavně chodili na zkoušky. Samozřejmě, neméně zásluh má doprovod, který umocnil atmosféru a dodal jednotlivým kostelům punc výjimečného místa. Hlavní je, že jsme koncertovali s elánem a chutí. Protože když se hudba prožije i třeba s chybami, tak je to silnější zážitek, než bez chyb, ale zato s projevem, který je unylý

a bez života. Zpívat od srdce je totiž to největší, co můžeme lidem předat – radost z hudby. Byl jeden Čech, shodou okolností to byl stvořitel české národní hudby. A ten řekl, když poklepával na základní kámen Národní divadla, že „v hudbě život Čechů“. Já se s ním ztotožňuji. Je to můj velký vzor – mistr Bedřich Smetana. Jsem pyšný na to, že jsme mohli se sborem skromně jít v jeho odkazu a zpívat českou hudbu Čechům a rozdávat radost z hudby, radost ze života.

Rád bych tímto poděkoval všem, kteří byli vedeni pod mojí taktovkou. Byli jste skvělí a bylo mi ctí Vás vést a spolupracovat s Vámi. Děkuji Vám!

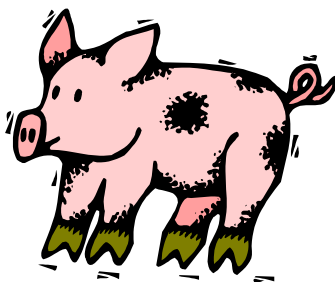
Vojtěch Václav Pour

DOMÁCÍ ZABÍJAČKY

Dneska už je výjimečné dělat domácí zabijačku, přesto se jich pár ve vsi koná. Ve srovnání s průmyslovou výrobou vepřových tradičních specialit se taková poctivá jitrnička vychválí sama nad umělou konkurencí z obchodu. Ale tradice je tradice, a tak jeden moc šikovný místní řezník udělal poctivé zabijačkové hody ve zdejší hospodě. Ze široka i daleka se sjeli labužníci a dali si vše, co zde bylo k mání. Černá kroupová polévka, jitrnice, jelítka, prejt, tlačěnka, ovárek a výborný gulášek. Nestydím se říci, že všechny tyhle dobroty jsme byli ochutnat a doslova se nacpat těmito pečlivě vytvořenými pochoutkami. Ještě nyní je mi blaze, když si vybavím tu vůni a chuť.

Dříve v každé domácnosti se konaly tyhle hody, pak jsme my holky po celé vesnici chodily s výslužkou a babička odškrtávala lidi, kteří už dostali, aby náhodou na někoho nezapomněla. Takže zase příště nás obdarovali všichni ostatní sousedé z vesnice a my jsme byli doslova přejedené vepřovými dobrotami. Všechny sousedské spory tak byly vymazány a život na vesnici šel dál.

Milena Liptáková

ZE SČÍTÁNÍ LIDU, DOMŮ A BYTŮ

V minulém čísle Zpravodaje jsme měli obsáhlou statistiku obyvatelstva dle ekonomické aktivity. První číslo tohoto roku je, co se týče statistiky, spíše oddechové. Přináším Vám rozdělení obyvatelstva našich tří obcí tak, jak ho zachytilo sčítání v roce 2011. Můžeme si připomenout základní údaj o celkovém stavu obyvatel. Mužů bylo 257 a žen o 17 více. Což je logické vzhledem k tomu, že ženy mají vyšší střední délku života a dožívají se vyššího věku (i když mužů se rodí v průměru o 30 na tisíc narozených více, než žen). Není překvapivé, že k české národnosti se přihlásila drtivá většina našich obyvatel, kteří tuto položku vyplnili. Žen bylo opět více. Zajímavá je národnost moravská, ke které se přihlásil jeden muž. Slovenská národnost je u nás zastoupená jedním mužem a jednou ženou. A poslední národnost, která je jiná než česká, je národnost německá. K té se přihlásili celkem tři občané, z nich dvě ženy.

Pro zpestření uvádím pár čísel z našeho okresu Louny. Celkem v něm v den sčítání žilo 85 191 obyvatel (opět více žen, asi o jeden tisíc). K české národnosti se přihlásilo necelých 60 000 lidí a dále popořadě: slovenská (1 467), ukrajinská (227), německá (203), vietnamská (180), po 88 obyvatelích má národnost moravská a polská, romská (45) a pouze tři lidé se přihlásili k národnosti slezské. Romská národnost je druhá nejméně zastoupená, což může někoho překvapit. Je to dáno tím, že hodně Romů se hlásí k české národnosti. A dále výsledek (nejen u romské národnosti) může zkreslovat i přes 22 tisíc nezodpovězených otázek na národnost za náš okres. Je docela škoda, že u nás 137 respondentů neodpovědělo, což je jedna čtvrtina všech občanů. Zvláště, když sčítání je anonymního rázu. Převážná většina z nich bude nejspíše spadat do kategorie první – národnosti české.

Obyvatelstvo podle národnosti

		Celkem	muži	ženy
Obyvatelstvo celkem		531	257	274
z toho národnost	česká	386	187	199
	moravská	1	1	-
	slezská	-	-	-
	slovenská	2	1	1
	německá	3	1	2
	polská	-	-	-
	romská	-	-	-
	ukrajinská	-	-	-
	vietnamská	-	-	-
	neuvedeno	137	66	71

Příští číslo Zpravodaje přinese statistiku obyvatel dle náboženské víry.

Vojtěch Václav Pour

PLÁN SVOZU ODPADU

od	do	svoz	poznámka	od	do	svoz	poznámka
30.12.	4.1.	vše	lichý týden	7.7.	13.7.	m	
6.1.	12.1.	č+m	sudý týden	14.7.	20.7.	vše	
13.1.	19.1.	vše		21.7.	27.7.	m	
20.1.	26.1.	č+m		28.7.	3.8.	vše	
27.1.	2.2.	vše		4.8.	10.8.	m	
3.2.	9.2.	č+m		11.8.	17.8.	vše	
10.2.	16.2.	vše		18.8.	24.8.	m	
17.2.	23.2.	č+m		25.8.	31.8.	vše	
24.2.	2.3.	vše		1.9.	7.9.	m	
3.3.	9.3.	č+m		8.9.	14.9.	vše	
10.3.	16.3.	vše		15.9.	21.9.	m	
17.3.	23.3.	č+m		22.9.	28.9.	vše	
24.3.	30.3.	vše		29.9.	5.10.	m	
31.3.	6.4.	č+m		6.10.	12.10.	vše	
7.4.	13.4.	vše		13.10.	19.10.	č+m	
14.4.	20.4.	m		20.10.	26.10.	vše	
21.4.	27.4.	vše	sv.21.	27.10.	2.11.	č+m	sv. 28.
28.4.	4.5.	m	sv. 1.	3.11.	9.11.	vše	
5.5.	11.5.	vše	sv. 8.	10.11.	16.11.	č+m	
12.5.	18.5.	m		17.11.	23.11.	vše	sv. 17.
19.5.	25.5.	vše		24.11.	30.11.	č+m	
26.5.	1.6.	m		1.12.	7.12.	vše	
2.6.	8.6.	vše		8.12.	14.12.	č+m	
9.6.	15.6.	m		15.12.	21.12.	vše	
16.6.	22.6.	vše		22.12.	28.12.	č+m	sv.24.,25.,26.
23.6.	29.6.	m		29.12.	3.1.	vše	sv. 1.
30.6.	6.7.	vše	sv. 5.				

7. dubna končí týdenní svoz a 14. dubna začíná 14 denní (dny svozu jsou vyznačený červeně – písmenem „m“).
Zimní svoz začíná 13. října 2014.

m = každý týden 52 odvozů
č = kombinovaný 39 odvozů
b = 1 × 14 dní 26 odvozů

m = modrá známka
č = červená známka
b = bílá známka

Grafická úprava: Bc. Vojtěch Václav Pour

Zpravodaj vydává: Úřad městyse Ročova

Šéfredaktor: Bc. Vojtěch Václav Pour (vpour@email.cz)

Redakční rada: PhDr. Karel Mareš (K.Mares@seznam.cz), Miroslav Stanko (miroslav.stanko@seznam.cz)

Číslo vychází 25. března 2014.

Uzávěrka příštího čísla je 25. května 2014.